

Krampusz voltam ma reggel!

Korán reggel direkt előbb keltem a szokásosnál, és megláttam: a virgácsomat! Fogtam a fejemet, szememet lesütöttem, ám magamban kuncogtam. Gyors sprint következett a szobámba! A csokikat természetesen megnéztem. A szaloncukorról rögtön eszembe jutott, hogy reggel a landorhegyi „házi” Mikulással osztunk a gyerekeknek és persze a főbejáraton érkező tanárainknak is édességet.

Felöltöttem, összekészítettem az ennivalót, és már indultam is.

A teremben hagytam a táskámat, felvettem saját készítésű krampuszos hajpántomat. A többiekkel elindultunk az előtérbe, megláttam a szarvasokat, a többi krampuszt, amint körülállták a kandallót. A fotelben pedig kényelmesen elhelyezkedve ült a Mikulás, várta a gyerekeket.

A barátom, Kíra szintén krampusz volt. Együtt adtuk át az érkező gyerekeknek a cukorkát. Amikor saját osztálytársainkat megláttuk, csak kacagtunk!

Amikor végeztünk, a fotókörosök közös képet készítettek a csapatról, s aztán, legnagyobb sajnálatomra, nekünk is becsöngettek.

Remélem, bőven hozott nektek ajándékot a Mikulás!

Rabb Noémi 6.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola